

258**ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 14 sierpnia 1990 r.

w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do pracowników czasowo przeniesionych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz przedsiębiorstwach (zakładach), w których w dniu 1 kwietnia 1981 r. w zakresie świadczeń dla czasowo przeniesionych obowiązywały zasady określone w układzie zbiorowym pracy dla budownictwa.

§ 2. Czasowo przeniesionym w rozumieniu zarządzenia jest pracownik, który wyraził zgodę na okresowe przeniesienie go do pracy na inny teren poza miejscowość stałego zamieszkania (zakwaterowania), a był zatrudniony:

- 1) w miejscowości stałego zamieszkania lub codziennie dojeżdżał do pracy z miejscowości stałego zamieszkania bądź

- 2) w innej miejscowości niż miejscowość stałego zamieszkania i mieszkał w hotelu pracowniczym lub kwaterze wynajętej przez przedsiębiorstwo.

§ 3. Pracownikowi, który na skutek czasowego przeniesienia utracił możliwość codziennego powrotu do miejscowości stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługują następujące świadczenia:

- 1) zwrot kosztów przejazdu do miejsca czasowego przeniesienia i z powrotem według ogólnie obowiązujących przepisów,
- 2) dodatek za rozłąkę w wysokości 11.100 zł za każdy dzień pobytu w miejscowości czasowego przeniesienia (łącznie z dniami podróży w związku z rozpoczęciem lub zakończeniem czasowego przeniesienia); dodatek nie przysługuje:
 - a) za dni nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy,

- b) za okres pobytu na leczeniu w szpitalu lub w izbie chorych, w czasie którego pracownik otrzymywał bezpłatne wyżywienie,
 - c) za okres urlopu wypoczynkowego,
 - d) za dni zwolnień od pracy, udzielonych na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów, oraz za okres niezdolności do pracy wskutek choroby, jeżeli w czasie zwolnienia od pracy lub niezdolności do pracy pracownik nie przebywał w miejscowości czasowego przeniesienia,
- 3) po każdym zakończonych 14 dniach czasowego przeniesienia — zwrot kosztów przejazdu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem najtańszym publicznym środkiem lokomocji w związku z odwiedzeniem rodziny w dniach wolnych od pracy; zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje, jeżeli pracownik nie stawiał się w terminie do pracy bez uzasadnionej przyczyny,
- 4) bezpłatne zakwaterowanie, a w razie niezapewnienia bezpłatnego zakwaterowania, zwrot kosztów zakwaterowania w wysokości stwierdzonej rachunkiem; w przypadku niezapewnienia bezpłatnego zakwaterowania i nieprzedłożenia rachunku przysługuje ryczałt za nocleg w wysokości 150% dodatku za rozłąkę, o którym mowa w pkt 2.

§ 4. 1. Pracownikowi czasowo przeniesionemu, który ma możliwość codziennego powrotu do miejsca stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługuje:

- 1) ryczałt w wysokości odpowiadającej 1/3 dodatku za rozłąkę, o którym mowa w § 3 pkt 2, za każdy dzień

przepracowany, jeżeli czas przejazdu do pracy i z powrotem publicznym środkiem lokomocji lub środkiem transportu przedsiębiorstwa, a w razie braku takich środków — czas pieszego dojścia, przekracza 2 godziny,

- 2) zwrot faktycznych kosztów przejazdu najtańszym publicznym środkiem lokomocji lub bezpłatny przejazd w razie dojazdu transportem przedsiębiorstwa, bez względu na czas przejazdu.

2. Do czasu przejazdu nie wlicza się czasu dojścia pieszego lub dojazdu własnym środkiem transportu do stacji (przystanku) publicznego środka lokomocji lub środka transportu przedsiębiorstwa.

§ 5. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do osób delegowanych lub odbywających podróże służbowe na podstawie przepisów w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 6. Zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) traci moc uchwała nr 78 Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1981 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych (Monitor Polski Nr 11, poz. 84, z 1982 r. Nr 4, poz. 19, z 1984 r. Nr 2, poz. 13, z 1985 r. Nr 8, poz. 66, z 1986 r. Nr 19, poz. 139, z 1987 r. Nr 9, poz. 82, z 1988 r. Nr 3, poz. 21 i z 1989 r. Nr 4, poz. 43).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*